

عنوان مقاله:

بررسی اثر تنش شوری بر روی افزایش پرولین و قند های محلول در گیاه شن دوست دیودال (Ammodendron persicum)

محل انتشار:

اولین همایش ملی کشاورزی، منابع طبیعی و دامپزشکی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

نگین زاهدی فر - دانش آموخته مقطع کارشناسی ارشد رشته مدیریت مناطق خشک و بیابانی، دانشگاه یزد

اصغر مصلح آرانی - دانشیار دانشکده منابع طبیعی و کویر شناسی، دانشگاه یزد

حمید سودایی زاده - دانشیار دانشکده منابع طبیعی و کویر شناسی، دانشگاه یزد

حمیدرضا عظیم زاده - دانشیار دانشکده منابع طبیعی و کویر شناسی، دانشگاه یزد

علی خنامانی - دانش آموخته مقطع دکترا رشته مدیریت مناطق خشک و بیابانی، دانشگاه یزد

محمد رضا احمدی - کارشناس ارشد بخش مرتع و آبخیزداری اداره کل منابع طبیعی

خلاصه مقاله:

روند روبه گسترش اراضی بیابانی در اقصی نقاط جهان از جمله مشکلاتی است که مهار آن از دغدغه های جهانی محسوب میگردد. دیودال به عنوان یک گیاه خشکی پسند و به شدت شندوست گونه مناسبی برای استقرار در مناطق خشک و نیمه خشک و همچنین تثبیت تپه های ماسه ای محسوب می شود. در این مطالعه اثر غلظتهای مختلف شوری بر روی دو فاکتور فیزیولوژیکی نهال گیاه دیودال مورد بررسی قرار گرفت. آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار تکرار در محیط گلخانه به انجام رسید و فاکتور شوری در پنج سطح آب معمولی، شوری ۲، ۴، ۸ و ۱۲ دسیزیمنس بر متر اعمال گردید. نتایج نشان داد که اثر شوری بر دو فاکتور فیزیولوژیکی گیاه دیودال از جمله پرولین و قند های محلول معنی دار است به طوری که افزایش شوری تا سطح ۱۲ دسی زیمنس بر متر باعث افزایش میزان پرولین و قند های محلول گردید. سطح تحمل به شوری گیاه دیودال تا شوری ۲ دسی زیمنس بر متر است بنابراین گیاه مورد مطالعه یک گیاه مقاوم به شوری محسوب نمی شود.

کلمات کلیدی:

گیاه دیودال، شوری، پرولین، خصوصیات فیزیولوژیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1216780>

